

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 56/02-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. apríla 2002 predbežne prerokoval sťažnosť Poľnohospodárskeho družstva Nižné Repaše, zastúpeného advokátom JUDr. M. S., CSc., B., proti postupu Krajského súdu v Prešove v konaní vedenom pod č. k. 3 Co 317/01-112 v nadväznosti na konanie č. k. 12 Co 191/99-43 vedené na Okresnom súde v Poprade, a takto

r o z h o d o l:

Sťažnosť Poľnohospodárskeho družstva N. R. **o d m i e t a** pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 28. februára 2002 doručené podanie Poľnohospodárskeho družstva N. R. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. M. S., CSc., B., označené ako „Sťažnosť podľa čl. 127 Ústavy SR“. Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že táto smeruje „voči postupu všeobecných súdov v konaniach č. k. 3 Co 317/01-112 pred Krajským súdom v Prešove v nadväznosti na konanie č. k. 12 Co 191/99-43 pred Okresným súdom v Poprade v právnej veci žalobcu: P.

K., bytom N. R. proti: Poľnohospodárske družstvo, N. R. – o neplatnosť rozviazania pracovného pomeru“.

Sťažovateľ uviedol, že v uvedených konaniach bolo porušené ustanovenie § 2 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku, pretože všeobecné súdy majú konať tak, „aby nedochádzalo k porušovaniu práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb a aby sa práva nezneužívali na úkor týchto osôb“. Ďalej tvrdil, že všeobecné súdy „nesprávne posúdili skutkový stav a z toho následne vyvodili neadekvátny záver“.

Podľa tvrdenia sťažovateľa „sťažnosť smeruje v konečnom dôsledku voči rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3 Co 317/01-112 zo dňa 4. 09. 2001, ktorý nám bol doručený 26. 11. 2001“.

Sťažovateľ žiadal v súvislosti s opísaným skutkovým a právnym stavom, aby „Ústavný súd Slovenskej republiky v zmysle čl. 127 ods. 2 Ústavy SR našej sťažnosti vyhovel a vyslovil, že konaním súdov v Poprade a v Prešove boli porušené práva zamestnávateľa, zrušil napadnuté rozsudky Okresného súdu v Poprade a Krajského súdu v Prešove, a konštatoval, že rozviazanie pracovného pomeru okamžitým zrušením s P. K. dňa 11. 1. 1999 zo strany PD N. R. je platné“.

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a s účinnosťou od 1. januára 2001 rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 prvej vety ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli

porušené práva alebo slobody podľa ods. 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí. Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či spĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti upravené v § 20 a v § 50 zákona o ústavnom súde a či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 uvedeného zákona.

Podmienkou prijatia sťažnosti na konanie podľa § 50 zákona o ústavnom súde je namietaná skutočnosť, že konaním súdov alebo samotnými právoplatnými rozhodnutiami všeobecných súdov bolo porušené niektoré zo základných práv alebo slobôd sťažovateľa. Právoplatné rozhodnutie všeobecného súdu samo osebe nezakladá dôvod na prijatie sťažnosti v konaní pred ústavným súdom, ak bolo vydané bez porušenia konkrétneho základného práva alebo slobody (sťažovateľ iba vo všeobecnosti uvádza „porušenie práv zamestnávateľa“). Sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nemožno považovať za opravný prostriedok (riadny alebo mimoriadny), na základe ktorého by ústavný súd mohol vo veci konať ako ďalšia súdna inštancia (II. ÚS 11/95).

Z obsahu sťažnosti je zrejmé, že sťažovateľ namieta porušenie § 2 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku a predovšetkým nesprávnu aplikáciu § 53 Zákonníka práce Okresným súdom v Poprade a Krajským súdom v Prešove. Cieľom sťažnosti je dosiahnuť zopakovanie, rozšírenie a predovšetkým iné vyhodnotenie dokazovania, a tým aj zmenu rozhodnutí všeobecných súdov, čo vylučuje úspech sťažovateľa pred ústavným súdom. Nezávislosť všeobecného súdnictva praktizovaná aj v jeho inštančnom usporiadaní sa totiž prejavuje najmä v oblasti dokazovania a hodnotenia dôkazov.

Keďže sťažovateľ vo svojej sťažnosti neoznačuje nijaké základné právo ani slobodu, ktoré by mali byť porušené označeným postupom Krajského súdu v Prešove v nadväznosti

na označené konanie Okresného súdu v Poprade, ústavný súd odmietol jeho sťažnosť pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. apríla 2002